

BESZÁMOLÓ A HONVÉD BOTTYÁN JÁNOS SE "DENEVÉR" BARLANGKUTATÓ CSOPORT

1980 ÉVBEN VÉGZETT MUNKÁJÁRÓL

Izsépi Béla - Krajecz Mihály

Szervezeti kérdések a célok megvalósítására:

A csoport 1979. június 24-én alakult meg 8 fővel - és így dolgozott - 1979-ben. A Denevér Barlangkutató Csoport 1980. január 2-án alakult meg a Honvéd Bottyán János SE - Természetbarát Szakosztály támogatásával és felügyeletével. Ezzel egyidőben csoportalakítási szándékunkat bejelentettük az MKBT-nek is. Csoportunk főleg középiskolásokból tevődik össze. Fő célunk, hogy a fiatalokkal megszeressük a barlangok látogatását, a barlangkutatót, egyben megfelelő gyakorlati tapasztalatokat is szerezzenek. A csoport jelenlegi létszáma 28 fő, ebből 15 MKBT-tag. Ifjúsági tagunk száma 20 fő, ebből 10 MKBT-tag.

2. Kutatási és feltáró tevékenység:

A csoport megalakulása után az 1979. év végén és 1980. év elején terepbejárások eredményeképpen, kutatási kérelmet adott be a Hollós-tetői víznyelő környéke és a Tatáraróki - barlang kutatására, mely területek megközelítése még elfogadható. Mivel a távolság miatt így is 100-120 km-t kell utaznunk a helyszínre.

A kutatási kérelmünket az MKBT és az OKTH elfogadta és megadta az engedélyt a fent említett barlangok kutatására az engedélyt. Elkezdtük a kutatómunkát.

Hollós-tetői-víznyelő környéke:

A Bükk hegységben lévő Hollós-tető környékén, téli terepbejárás alkalmával találtunk egy fellevegőzést, mely a jelzett víznyelőtől kb. 25 m, D-DK-i irányban van. Ez a terület a Déli-Bükk részén terül el, mivel a Nagyfennsík peremén eredő források vize néhány száz méter után víznyelőkben tűnik el. Feltételezzük, hogy barlangjáratoknak és rendszereknek kellett kialakulniuk a területen. A fellevegőzés helyén és környékén a mészkő igen repedezett és tagolt. Feltételezésünk az volt, hogy itt esetleg bejuthatunk a barlangrendszerbe. A víznyelő környékén már próbálkoztak a bejutással, de sikertelenül ment. Már 3-5 m után megállásra kényszerültek, mint azt most is látni lehet. A távolság miatt úgy terveztük, hogy nyári kutatótábort tervezünk a feltárással. A gondos és alapos előkészületek után a tábor 1980 július 5-től 14-ig meg is tartottuk. A 10 napos tábor alatt kezdtük el a feltárást. Először a fellevegőzés helyén bontottunk, vele párhuzamosan, ettől 150 m-re már meglévő inaktív nyelőbarlangban is folytattuk a feltárást. Azonban az utóbbi inaktív barlangban az agyag tömörsége, és a hely szűke miatt lassan haladt, így azt a 3. napon feladtuk. Mivel az erőnket egyre jobban a fellevegőzés helyén elkezdett munkára kellett koncentrálni. A kezdeti nehézségek után a cseppkőmegfolyasós fal már biztos támpontot adott a továbbjutásra. Bár bekerültünk egy omlásveszélyes részre, amely nehezítette a munkát, mégis szépen haladtunk előre. A tábor ideje alatt kb. 10 m³ követ és agyagot termeltünk ki, így jutottunk be a feltételezett barlangjáratba, amely elvezetett a feltételezett barlangba.

A tábor eredménye 9 m mély és 17 m hosszú barlangjárat - melyet a csoportról Hollóstetői "Denevér" barlangnak neveztünk el. Bejelentésünket az MKBT-nek és az OKTH-nak megtettük,

azt elfogadták. A jelenlegi barlang végét egy 4 m mély ferde kürtő képezi, melynek az alján kőtörmelék van és közöttte erős huzatot és szokatlan hideget tapasztaltunk. De az idő rövidsége miatt a kutatást nem tudtuk folytatni. 1981. nyarán újabb kutatótábort szervezünk a feltáró munka folytatására. A feltárt részről térképet nem készítettünk, a táborozás rövidsége és a biztonságtechnikai okok miatt. A feltáró munkánkkal párhuzamosa terepbejárásokat is végeztünk, és térképre rögzítettük a környéken lévő zombolyokat is.

Tatár-ároki barlang

A terület bejárása során a Mexikó-völgyi barlangban tettünk túrát. A barlangban egy szűkületig jutottunk el, amely akadályozta a továbbjutást. Egy igen vékony tagunk leereszkedett, de a többi nem tudott lejutni. /Állítólag azóta a Hermann Ottó csoport kivágta a szűkületet/ Ezután kezdtük el tanulmányozni a környéken lévő kisebb-nagyobb inaktív barlangokat. Figyelmünk középpontjába a Tatár-ároki barlang került, melynek hasadékszerű csarnokai elgondolkoztatott mindenkit. Egy oldalsó kis teremben észrevettük, hogy nagyon laza a törmelék. Néhány nagyobb kő eltávolításával egy oldalsó akna tűnt elő, melyben egy vízszintes elcseppkövesedett dobot figyeltünk meg. Alatta kb. 20 cm agyag nélküli kőtörmelék volt. Itt kezdtük el a bontást és 1,5 m után találtunk egy 8 m hosszú oldaljáratot, amely iránya határozottan a meglévő barlangszint alatt van, azonban a nagy omlásveszély miatt - amíg nem ácsoljuk ki biztonságosan - a feltárást nem folytatjuk. A barlang bejárata egy igen szűk sziklakapuval kezdődik, melyből lehetséges csak a barlangba való bejutás. Ez a bejárat nagyon nehéz és lassúvá tette a közlekedést a barlangba. Ezért merült fel egy új járat megnyitásának gondolata, melyre a régi bejárat alatt lévő elcseppkövesedett oldalkürtő megbontásával nyílt lehetőség. A bontást ill. a kürtő tisztítását elvégeztük, az átbontás eredménnyel járt. Így egy biztonságosabb és gyorsabb lejárat alakult ki. Az új lejáratot 1981-ben szeretnénk betonnal kiépíteni, vasráccsal ellátni és vaslétrát beépíteni. Ezáltal erőnként az omlásveszély felszámolására és a kutatás folytatására fordítjuk. Esetleges kapcsolatot teremtünk a Mexikó-völgyi-barlanggal.